

Ümitsizliğe Direnmek

ÜMİTSİZLİĞE DİRENMEK

YILDIRIM CANOĞLU

28 Şubat Postmodern Darbesi'nin Meyvaları

28 Şubat postmodern darbesinin bu ülke toprağına ektiği tohumlar, meyvelerini vermeye başlamıştır. Dış bir projenin yerli aktörler aracılığıyla uygulanmasının kısa, orta ve uzun vadeli sonuçları alınmaya başlanmıştır.

Cevaplanması Gereken Sorular

28 Şubat postmodern darbe süreci, hala devam ederken, geriye nasıl bir Türkiye bırakmıştır? Herkes yarıntından emin midir? Geleceğe ümitle bakabilmekte midir? Ülke daha da iyiye mi gitmiştir? 28 Şubat sürecinde ülkenin yağmalanması bir tesadüf mü, yoksa oyunun bir parçası mıdır? Önce DYP sonra da ANAP'ın üzerine gidilmesi ile siyasetin bu denli yıpratılması ne anlama gelir? Halka hesap verme durumunda olan siyasi kadrolar yerine halka hesap verme durumunda olmayan atanmış kadrolarla ülkeyi yönetmeye kalkmak uzun vadede Türkiye'ye mi yoksa Batılı güçlere mi yarar?

Üzerinde iyice düşünülmesi ve ulusça objektif bir biçimde cevaplarının verilmesi gereken sorulardır bunlar. Toplum olarak bu soruların cevaplarını özgül bir biçimde tartışarak bulabilmeliyiz ki geleceğe dönük dersler çıkarıp yolumuzu aydınlayabilelim. Bu tartışma yapılabilirse; bu sürecin gizli kalmış yönleri daha iyi gün ışığına çıkartılabilir. O zaman da ulusça nasıl bir oyuna getirildiğimizi daha iyi anlama fırsatını yakalayabileceğiz. Her darbeden sonra halkın ne kaybettiği ve uluslar arası güçlerin ne kazandığı daha iyi görülebilecektir. ABD yerli bazı güçleri nasıl yanlış enformasyonla, yanlış istikamete yönlendirdiği,

yanlış eylem tarımlarına sokarak kendi halkı ile karşı karşıya getirdiği; sonra da kullandığı bu güçlere karşı halkın kurtancısı olarak ortaya çıktığı görülebilecektir. Çok yönlü bir komplonun içinden bu ülkeyi çıkarabilmek için başta ülke aydınları olmak üzere herkesin ve her kesimin, bu süreç üzerinde tekrar ve tekrar düşünmesi gerekir.

Her darbede olduğu gibi 28 şubat post modern darbesinde de ülke daha kötüye gitmiştir. 28 şubat post modern darbesi, kısa, orta ve uzun vadeli hedefleri olan ABD destekli bir dış projedir. Bu projenin kısa vadeli hedefi Refah-Yol hükümetini yıkmak ve RP'yi kapatarak Milli Görüş hareketine göz dağı vermektir. Bu arada uluslar arası denkleme istenmeyen bir parametre olarak giren D8'ler projesini atıl hale getirmek ve bunlarla yapılmış olan anlaşmaları engellemekte kısa vadeli hedefler arasında sayılabilir. Özellikle Türkiye'nin bağımsız enerji politikası izlemesi anlamına gelen İran'la yapılan doğal gaz anlaşmasını işlevsiz kılmamanın ayrı bir önemi vardı.

ABD'nin Türkiye'ye biçtiği rolün dışına çıkarmaya çalışan yönetimlere ne yapılabileceğini ülke ve dünya kamu oyuna göstermek, 28 Şubatın arkasında ki süper gücün asıl hedeflerinden biri olmuştur. Gene RP ve DYP'nin tasfiyesi bu projenin hedefleri arasındadır. RP ve FP bu nedenle kapatılmıştır. Her iki partinin kapatılmasındaki gerekçelerin basitliğinin özel bir anlamı vardır. Halka gösdağı vermektir ödeki amaç, dolaylı olarak da halkla alay etmek vardır. "Biz adamı önce asar sonra yargıları" (İnönü) anlayışına benzer olarak şimdi de "Biz siyasi bir davayı hukuki bir çerçeveye oturtmak çalışıyoruz" denmektedir. Her ikisinde de bir tehdit ve alay vardır. Zihniyet aynı zihniyettir. Şartlar değiştiği için yöntemler

de değişmiştir. Şairin deyişi ile
"Eskiden, önce ağlatırlardı ananı sonra konuştururlardı seni

Şimdi şartlar değişti, önce konuştururlar seni sonra ağlatırlar ananı".

Halkın Susturulması Yönetimden Dışlanması ve Yeis

28 Şubat süreci, yürüttüğü psikolojik savaşla halkı korkutarak ve de yönlendirerek 18 Nisan seçimlerinin seyrini değiştirmiştir. % 25 ile % 35 arasında rey alması beklenen

RP'nin önü kesilmiştir. Bununla beraber, yoğun baskıya rağmen, 18 Nisan seçimlerinde FP'nin % 15 rey almış olması, 28 Şubatın asıl sahiplerini memnun etmemiştir.

FP'nin kapatılması ve tezgahlanan bölünme tuzağı ile Milli Görüş hareketi paramparça edilmek istenmektedir.

Yürütülen kampanya, yalnızca Milli Görüş sahiplerini hedef almış gibi gösterilmek istenmektedir. Bu oyunun görünen bir yüzüdür. Oyunun perde arkasında ise, hedef tahtasında, uyanan ve yönerimde söz sahibi olmak isteyen bir halk vardır. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül'ün de uzun vadeli hedefleri arasında uyanan bir halkın susturulması, sindirilmesi ve teslim alınması vardır. CHP'nin bünyesinden çıkmış DP hareketi ve onun devamı olan AP hareketi, halkın sesi oldukları için tehlikeli görülmüş ve susturulmuşlardır. 28 Şubat da, halkın tehdit edilerek kendisine tayin edilen çizgiye geriletilmesi eylemidir. General Özkasnak'ın 18 Nisan seçimleri ile ilgili söylediği sözlerin başka bir anlamı yoktur. Bütün bu darbelerin sonucu maddi ve manevi olarak mağdur edilen bir halktır. Seçme hürriyeti elinden alınmış ve belli bir zümrenin arzusuna uygun tercih yapma gibi bir esaret ortamına sürüklenmiş bir halk. Bu, ABD yönetimlerinin eskiden beri uygulanan bir politikadır.

"Ülke halkını, devletin bir numaralı düşmanı olarak görmesi, saf dışı bırakmaya çalışması, baska altına alıp kontrol etmesi ve tüm bu işleri seçkinlerin çıkarı için yapması normaldir."¹

ABD kongresinde General Maxwell Taylor'ın,

Güney Vietnam'da yürütülen acımasız bir terörün amacını şu cümlelerle açıklamış oldukça düşündürücüdür:

"Özgürlük savaşının maliyetinin yüksek ve başarısızlığa mahkum olduğunu göstermek istedik."²

Türkiye'deki halkı susturmaya dönük tüm darbelerin arkasında ABD'nin var olması bir tesadüf değildir. Türkiye'ye biçilen rolün dışına Türkiye'yi çıkarmaya çalışan yönetimlere, ne yapılabileceğini ülke ve dünya kamuoyuna göstermek, 28 Şubatın arkasındaki ABD'nin en önemli amaçlarından biridir. İşin özünü yanı sıra; ABD'nin bu hedefine ulaşması için yerli

unsurları kullandığını açıklamış olmasına rağmen, her seferinde taraftar bulabilmiş olmasıdır:

"(Washington) İşini bu yoldan ve gözüne kestirdiği ülkelerin zengin seçkinlerinin aracılığıyla yürütüyordu. Hal böyle olunca sonuç alabilmek için diplomatik yollara başvurmak yerine zona minacaaat ediyordu"³

Bu ülkenin halkı, her seferinde kendi çocukları aracılığı ile cezalandırılmış olmasından dolayı üzgün, kırılgan ve ümitsizlik içinde olmuştur. 28 Şubat yeis ortamını en uzun süreli sürdürebilen bir hareket olarak tarihe geçecektir.

Her darbeden sonra oluşturulan muhbirlik sistemi ile halk birbirine düşürülerek toplumsal dayanışma için gerekli her türlü güven duygusu yıkılmak istenmiştir. Böylelikle halk bireyselleştirilerek daha kolay kontrol edilebilecektir. Herkesin birbirinden şüphelendiği bir Türkiye, belki kolay kontrol edilebilirdi; ama huzurlu, mutlu ve kalkınma heyecanı içerisinde olamazdı. 28 Şubatın geriye kalan geleceğinden endişeli bir halktır.

Meslek liselerine karşı girişilen budama operasyonu da, gerçekte fakir halkın yönetim üzerinde söz sahibi olabilme yollarını kesmekten ibaretti. Uzun vadede mesleki ve teknik eğitime vurulan darbenin şiddeti daha iyi anlaşılacak ve bu ülkenin fakir halkının önünün, dolaylı olarak, nasıl kesildiği daha iyi kavranacaktır.

Türkiye üzerinde oynanan bir başka oyun ise, siyaset alanının daraltılarak ülkenin seçilmemiş bürokratlar aracılığı ile yönetilmek istenmesidir. Siyaset ve

siyasetçiler alabildiğine aşağılanarak halkın gözünden düşürülüp TBMM'nin ülke yönetiminde hareket alanı daraltılmak istenmektedir. Görünürde kısıtlama siyasetçiye getirilmektedir. Oysa halka hesap verme mecburiyetinde olan siyasetçiden yönetim hakkını alınıp atanmış insanlara verilmesi, dolaylı olarak halkın denetim hakkının elinden alınması demektir. Hedeflenen bütün etkin kurumların YÖK'leştirilmesidir. YÖK yönetiminin istediği anda ülkeyi nasıl bir gerilim ortamına sürükleyebildiği yakın tarihte görülmüştür. Kamran İnan'ın deyişi ile 'yabancıların etkisine çok kolay girebilen' bu kurumlar, yabancıların tüm isteklerine "evet" derken, kendi halkının isteklerine de hep "hayır" demektedirler⁴. Son günlerde oynanan oyun böyle bir oyundur. Uzun vadede halkın her türlü yönetme hakkını elinden almaya dönük bir girişimdir. Bunlar halkı üzmemek, karamsarlığa ve yeise düşürmemektedir.

Yolsuzluk, Yoksulluk ve Yeis

Her darbeden sonra ülke yağmalanmıştır. Rüşvet ve yolsuzluk meşruiyet kazanacak tarafa yaygınlaşmıştır. Price Waterhouse Coopers danışmanlık şirketinin yolsuzluk indeksinde Türkiye 35 ülke arasında 4. sırada yer almaktadır. Toplanan vergilerin % 36'sı (9.5 katrilyon) yolsuzluklara gitmektedir. Odalar Birliği raporunda 10 yılda 195 milyar doların hortumlandığı ifade edilmektedir. Hortumlanan ve fona devredilen 13 bankanın zararı 12.5 milyar dolardır. Kamu bankalarının görev zararı 20 milyar dolardır. İhalelerdeki yolsuzlukların tahmini değeri 2.1 milyar dolardır. Ekonominin hatalı yönetiminden dolayı fazladan ödenen iç borç faizi 8.6 milyar dolardır. Ülke riski nedeniyle fazladan ödenen dış borç faizi 6.5 milyar dolardır.

Ülkenin imkanları halktan alınıp belli bir azınlığın eline verilmiştir. Halk fakirleşirken belli bir azınlık zenginleşmiştir. Gelir dağılımında adaletsizlik vardır. Zenginlerle fakirler arasında ki makas daha da açılmıştır. Birleşmiş milletler yoksulluk indeksine göre Türkiye nüfusunun % 20'si açlık sınırının altında yaşamaktadır. Türk-ış verilerine göre; nüfusun % 58'i

yoksulluk sınırında, % 32'si yoksulluk çığırının altında yaşamaktadır. Türkiye'nin en zengin % 1'ini oluşturan 43 bin aile (650bin kişi)'nin aylık kazançları Türkiye'deki % 45'lik kesimin eline geçen aylık kazançla eşittir. Türkiye'deki en fakir % 10 milli gelirin sadece % 2'sini; en zengin % 10 ise milli gelirin % 30'unu almaktadır. Hayatından memnun olanların sayısı Türkiye'de % 19 iken AB'de bu oran % 82 olmaktadır. ANAR araştırma şirketinin verilerine göre ekonominin daha kötüye gideceğini düşünenlerin oranı % 48; geleceğinden ümidini kesmiş olanların oranı ise % 45'dir. Gelir dağılımı bozukluğunda

dünya sıralamasında beşinci sırada bulunmaktayız. Bengaldeş, Gana, Gine, Hindistan, Nepal, Moğolistan, Pakistan, Vietnam, Tanzanya ve Ruanda Türkiye'den daha iyi durumdadır⁵⁻⁶.

Beyin, Sermaye Göçü ve Yeis

İşte ihtilallerin geriye bıraktığı bir Türkiye, böyle bir Türkiye'dir. Ard arda yaşanan iki ekonomik krizden sonra ülke, IMF üzerinden ABD'nin boyunduruğuna tam anlamı ile sokulmuştur. ABD'nin adı konulmuş bir eyaleti gibiyiz. Halk ümitsiz ve yorgundur. İçine kapanmıştır. Sessizliğe bürünmüştür. Tam böyle bir dönemde gizli eller, bir taraftan içerde baskıyı artırırken; diğer taraftan yetişmiş insan unsurunu, ABD ve AB'ye göçe zorlamakta ve teşvik etmektedir. Türkiye'nin son dönemlerinde yetişmiş insan unsuru ve de sermaye birikimi elinden kaçmak üzeredir. Nüfusu gittikçe yaşanan, doğum oranı gittikçe düşen ve toplumsal sermayesi çözülen sanayileşmiş ülkeler, sanayileşmemiş ülkelerden yetişmiş insan unsurunu göçe teşvik etmektedirler⁷. Yetişmiş insanımızın göçe teşvik edilmesi ve de zorlanması bununla ilgisi olup olmadığını zaman gösterecektir. Ama üzerinde düşünülmeğe değerdir.

Türkiye uluslar arası tahkime imza koymuştur. 'Taşınmaz mallarını yabancı devletlere satışı' çıkarmıştır. Türkiye'nin değişik yörelerinde, özellikle GAP'ta, yabancı şirketler, paravan yerli şirketler aracılığıyla arazi satın almaktadır. Yabancı sermayenin ülkeye gelmesi için her türlü teşvike başvurulmaktadır. Türk Telekom gibi pek çok kamu kuruluşunun, yabancı

şirketlere satışı yapılmak istenmektedir. Bütün bunların olup bittiği bir Türkiye'de yerli mütehebbisler, renklere ayrılarak psikolojik baskı altında tutulmakta, teşebbüs heyecanı ve gücü kırılmaktadır. Serbest piyasanın var olduğu söylenen bu ülkede, yabancılar yurt içine çekilmeye çalışırken; yerliler yurt dışına göçe zorlanmaktadır. Birileri, ümitsizlik duygularını ülke sathında yaygınlaştırırken; birileri de, insanları hicret adı altında göçe teşvik ederek buna katkıda bulunmaktadır. Son yıllarda yetişmiş mütehebbisler ile parlak beyinler, bu ülkede yaşanmaz saplantısı içine sokulmuşlardır. Dün, 'Dünyada başka Türkiye yok' diyenler; bugün, 'Dünya Türkiye'den ibaret değildir' demektedirler. Bu Türkiye için çok tehlikeli bir süreçtir. Türkiye'nin altına çok büyük bir fay hattı, son derece ince ve uzun vadeli bir stratejinin ürünü olarak döşenmektedir. Türkiye sandviç tekniği ile dilimlenmeye ve esir edilmeye çalışılmaktadır.

TÜBİTAK başkan yardımcısı Prof. Dr. Cemal Saydam: "Daha önce yurt dışına gönderdiğimiz 26 kişi geri dönmedi. Yurt dışındaki imkanlar daha cazip geldi. Gençlerimizi ülkemize geri çekebilmemiz için kendilerine gereken her türlü desteği vermeliyiz"⁸ tarzında yaptığı açıklama; genç beyinlerin bu ülkede yaşama ve kendi insanına hizmet etme şevk ve heyecanını kaybettiğini göstermektedir. Ayrıca ABD vatandaşı olmak için yeşil karta müracaat edenlerin sayısında geçen yıla oranla % 900 bir artış olmuştur. Geçen yıl 165 bin olan müracaat sayısı bu yıl 1 milyon 700 bine ulaşmıştır⁹. Bunların üniversite mezunu, dil bilen yetişmiş insan olduklarını göz önüne aldığımızda, ülkenin darbelerle, vurgun, soygun ve talanla ne denli bir kaosu içine sürüklendiğini daha iyi anlayabiliriz. Bütün bunlar, ülkenin altına döşenmiş olan fay hattında ki asıl depremin birer öncülleri olabilir.

Siyah Adam, Fil, Beyaz Adam ve Türkiye

Fillerin ehilleştirilmesinde kullanılan bir yöntem, Türkiye'ye uygulanmaktadır bugün: Filleri yakalayıp ehilleştirmek için, tuzak olarak, üstü kapalı geniş bir çukur açılır. Fil tuzağa doğru sürülüp çukurun içine

düşürülür. Çukurun içine düşmüş olan fil, önce siyah bir adam tarafından sürekli dövülüp aç ve susuz bırakılır. İyice hırpalandığı ve kurtuluş ümidinin kaybolduğu bir anda, oyunun baş aktörü, beyazlara bürünmüş beyaz bir adam, ortaya çıkar. Beyaz adam siyah adamı, tam da fili döverken, filin gözleri önünde evire çevire döver. Siyah adam ortamdaki uzaklaştırıldıktan sonra; kurtarıcı beyaz adam, file su ve yiyecek vererek yaralarını tedavi eder. Kurtarıcı beyaz adam, fili çukurdan çıkarıp boynuna esaret zincirini takar. Fil de kurtarıcısına olan vefa borcunu ona ömür boyu hizmet ederek öder.

Bu ülkede de bazı siyah adamlar halkı sürekli dövüyor. Açlığa, yoksulluğa ve korku içerisinde yaşamaya mahkum ediyor. Yasaklar zinciri ile nefes alamaz bir hale getiriyor. Yolsuzluk, vurgun, soygun ve talanla

herkesin birbirine, kurumlara, yönetime ve devlete olan güvenini yıkıyor. İş yok, aş yok, huzur yok, güven ortamı yok ve de ilke yok. Bazı siyahlar da batıyoruz, her şey bitti, bu ülkede yaşanmaz ve 'Dünya Türkiye'den ibaret değildir' diyerek insanları göçe teşvik ediyor. Başka bazı siyah adamlar da, 'Milli Mücadele yıllarında mandacılığı savunanlar haklı idi; o zaman ABD mandasını kabul etseydik, şimdi kalkınmış insanca yaşayan bir ülke olurduk' demekte ve ABD'nin bir eyaleti olmanın yararına ilişkin propaganda yapmaktadırlar. Karamsarlığın ülke üzerine bir karabasan gibi çöktüğü bir anda, beyaz giysiler içerisinde ortaya çıkan kurtarıcı, bazı siyah adamları insan hakları, özgürlükler, demokrasi adına eleştiriye başlıyor, zaman zaman da tokatlıyor. Kaostan çıkmak için her türlü yardımı yapmaya hazır olduğunu belirtiyor. Büyük bir özveri gösterisi olarak da; yaraları saracak, ülkeyi çukurdan çıkaracak ve gerekli tımarı yapıp zinciri takacak bakıcılar da gönderiyor.

Yıllardır oynanan oyun bu oyundur. Sadece kullanılan siyah adamlar değişmekte, ülke her geçen gün beyaz kurtarıcılara daha fazla bağımlı hale getirilmektedir. Bir taraftan beyin ve sermaye göçü teşvik edilirken; diğer taraftan Batı ve ABD mandacılığına toplum alıştırılmaya çalışılmaktadır. Bu ülke halkı, zihnen, bu yollarla teslim alınmaya çalışılmak

tadır. İşte 28 Şubat'tan geriye kalan Türkiye, böyle bir Türkiye'dir.

Refah-yol hükümetini yıkabilmek için meydanlara inenler, yasal gerekçeler hazırlayanlar, kraldan daha fazla kralcı olanlar, meşruiyeti halkta değil de, belli güçlerde arayanlar, bugünkü Türkiye'nin baş sorumlularıdır. Adil, hür, serbest bir piyasa ortamından rahatsız olup belli insan unsurunu tasfiye etmek için her türlü tahrike baş vuranlar, bugünkü Türkiye'nin baş sorumlularıdır. Siyasal iktidarı seçim yerine darbeye almayı hedefleyenler, dün başka, bugün başka sloganıyla halka sırt çevirenler ve Türkiye'yi sadece aile fotoğraflarına ait zannedenler bugünkü tablonun baş mimarlarıdır. Umarız ki bugünkü tablo karşısında pişman olmuşlardır. Çıkıp halktan özür dilemeleri ve oynanan oyunlarla ilgili ifşaatla bulunmaları, bu ülkeye ve gelecek nesillere yapabilecekleri en büyük iyiliktir.

Hüsrana Rıza Verme... Çalış... Azmi Bırakma

Her gün yapılan zam ve vergilere rağmen işlerin düzelmemesi, halkın daha da fakirleşmesi, geleceğinden ümitsiz olması, tüm kurumlara olan güvenin yıkılması ve bunun her geçen gün daha da derinleşmesi; hem daha büyük göçlerin yaşanacağını hem de büyük bir sosyal patlamanın kapıda olduğunu işaretleri olarak algılanmalı ve değerlendirilmelidir. Kötülüğü icra edenlere ve ümit yok edicilerine, aklı başında olan herkes karşı çıkmalıdır. Türkiye çökerse herkes altın da kalabilir. Bu ülkenin halkının % 95 Müslümandır ve Müslüman oluşun verdiği bir bilinçle buna karşı koymalıdır. Her ne kadar 'Dünya Türkiye'den ibaret değilse' de 'Başka bir Türkiye'nin olmadığını' ve bu ülkenin gerçek sahiplerinin çilekeş bir halk olduğunu bilmeliyiz. Bunun için bu milletin üzerine çöktürülen ümitsizlik bulutlarını dağıtmalıyız. Karanlıktan aydınlığa çıkmanın yolu buradan geçer:

*"Ye's öyle bataklıktır ki; düşersen boğulursun.
Ummide sarıl sınımsa, seyret ne olursun!
Azmiyle, ümidiyle yaşar hep yaşayanlar;*

*Me'yus olanın ruhunu, vicdanını bağlar
Lanetleme bir ukde-i hatır ki: çözülmez
En korkulu canı gibi ye'sin yüzü gülmez!
Hüsrana rıza verme... Çalış... Azmi bırakma;
Kendin yanacaksın bile, evladını yakma!"¹⁰*

İnsan Ne Zaman Yeise Düşer?

Yeis, istek ve arzunun tükenmesi, karamsarlığın ve kötümserliğin insan zihnine yerleşerek direnme, mücadele etme enerjisinin ortadan kalkmasıdır. Ümidin zıddıdır. Kur'an-ı Kerim'de geçen kunut kavramı ile benzer anlama sahiptir.

Yeis ve kunut yaklaşık olarak 16 yerde geçer Kur'an'da. İnsan yapısında ki olumsuz karar merkezlerinin bir özelliğidir.

İnsan ne zaman yeise kapılır? Ümitsizlik

bataklığına saplanır? Kur'an'ın beyanına göre insan elindeki imkanları, gücü, makam veya mevkii kaybettiğinde, elindeki imkanlar azalmaya başladığında, umduğunu bulamadığında, genel bir davranış şekli olarak, ümitsizlik karanlığına dalabilir. İnsan yapısında var olan nankörlük öğesinin bir yan ürünüdür. Şeytan ve taraftarlarının, insana hitap ve nüfuz etme kanalıdır:

"Fakat insan; ne zaman onun Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, onu nimetlere koysa: "Rabb'im bana ikramda bulundu" der. Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kısılsa, hemen der ki: "Rabb'im bana ihanette bulundu" (89 Fecr 15-16)

Burada insanın iki farklı şekilde imtihana tabi tutulduğunu görmekteyiz: Birincisi, kendisine nimet verilerek; ikincisi ise, elindeki nimetler kısıtlanarak yapılan bir imtihan sürecidir. Elindeki imkanların kısılması veya kaybedilmesi karşısında insanın tavrı, 'Allah'ın kendisine ihanet etmesi' şeklinde vuku bulmaktadır. Bir isyan halı söz konusudur. Karşı karşıya kalınan olumsuzluk durumundaki mesajın ne olduğuna bakmadan doğrudan Allah suçlanmaktadır. Oysa Allah, insanları varlık ve yoklukla imtihan ederek eğitmekte, huzur ve mutluluk dolu bir toplumsal yaşam için gerekli olgunlaştırmayı yapmaktadır. Dünyada sahip olunduğu sanılan güç, kuvvet, kudret ve

imkanların nasıl b
nu insana göstererek

ahiret saadeti için pa
hanlarla insana öğre
ayetlerin devamında
yaşam için gerekli ol
vurgu yapılmaktadır:

"Hayır; aksine, siz
ruç. Yoksula yedirmek
ruç. Miras, sınır tanı
da 'bir yığına nekîsus v
17-20)

Allah insana nimet
ri alarak bizzat insan
nefsine, aklına ve kal
ne hitap etmekte, c
düşünmeye davet etm
te ve böylelikle eğita
istemektedir. Bazıları
ünâvî hâşarı ile geçmek
te; bazıları da, ilahî h
met üzerinde düşünm
den isyana saplanmak
iman edenlerin dikkat

"Biz insanlara bir
ortunla sevinirler; kendi
onlara bir kötülük nabet

Onlar görmüyorlar
genişletir ve kasar da. Hiç

te olan bir kavim için geri ki, Allah, dilediğine rızık yayıp
Oyleyse yakınlara hal
na da. Allah'ın yüzünü
bırır ve felaha erenler de

İnsanların mallarında
nuz faiz Allah katında onlardır.

(rızasını) isteyerek vermek artırsın diye, vermekte olduğu
oabeni ve gelirlerini kat
36-39)

Bu ayetlerde, insana
lip kısılmasında ilahî bu
kildikten sonra; yakınl
verilen nimetlerin genişlet
olanlara verilmesinin d
şaretin olduğuna dikkat
olduğu belirtilmektedir.
bu imtihanın bir uyarı
Allah'ın insana lütufta
luhr.

"İnsanların kendi elleri

pamuk ipliğine bağlı olduğu
huzur, mutluluk ve dünya ve
laşımın gerekliliğini, bu imti
nektir. Nitekim yukarıdaki
avgasız, huzurlu bir toplumsal

imkanların paylaşımına özel
yetime ikramda bulunmuyorsu
için birbirinizi teşvik etmiyorsa
az bir tarzda yiyorsunuz. Mali
horuyla' seviyorsunuz"(89 Fecr

vererek ve de ondan onu ge

**Halkı bir bütün olarak kucaklayabil
mek, yoksulların yoksulluğunu paylaşa
bilmek, pastayı adil olarak bölüşebil
mek, nimeti ve külfeti birlikte paylaşa
bilmektir bizden istenen.**

Kur'an, bu ince noktaya
ni çekmektedir.

rahmet taddadığımız zaman,
illerinin takdim ettiği dolayısıyla

mettiğinde de hemen umutsuzluğa
genişletir ve kasar da. Hiç

te olan bir kavim için geri ki, Allah, dilediğine rızık yayıp
Oyleyse yakınlara hal
na da. Allah'ın yüzünü
bırır ve felaha erenler de

İnsanların mallarında
nuz faiz Allah katında onlardır.

(rızasını) isteyerek vermek artırsın diye, vermekte olduğu
oabeni ve gelirlerini kat
36-39)

Bu ayetlerde, insana
lip kısılmasında ilahî bu
kildikten sonra; yakınl
verilen nimetlerin genişlet
olanlara verilmesinin d
şaretin olduğuna dikkat
olduğu belirtilmektedir.
bu imtihanın bir uyarı
Allah'ın insana lütufta
luhr.

"İnsanların kendi elleri

rada ve denizde fesat ortaya çıktı. İmadedir ki, dönerler di
ye, Allah onlara yapmakta olduklarının bir kısmını tad
dırmaktadır." (30 Rum 41)

Nankörlük ile yeis arasında sıkı bir ilişki olup ye
is, nankörlüğün doğal bir sonucu olarak ortaya çık
maktadır. Nankörlükte ileri düzeye gitmiş bir insan,
kazanç ve kayıp zamanlarında birbirine taban tabana
zıt davranışlar sergileyebilmektedir. Kendisine veril
mek istenen mesajı iyi okuyamaya bilir ve mesajdan
nasibini alamayabilir:

"Andolsun, biz insana tarafımızdan bir rahmet taddı
rıp da sonra bunu kendisinden çekip alsak, kuşkısız o
imadedir kesmiş bir nankördür.

Andolsun, kendisine
dokunan bir sıkıntıdan
sonra, ona bir nimet taddı
rırsak, kuşkısız: 'Kötü
lükler benden gidiverdi'
der. Çünkü o şumarıktır,
böbürlenendir.

Sabredenler ve salih
amellerde bulunanlar baş

ka. İşte, bağışlarımı ve büyük ecir bunlarımdır." (11
Hud 9-11)

Mesajı gerektiği gibi okuyamayanlar, yeis ile şı
marına ve kibir arasında salınım yapor dururlar.
Onun için bu insanlar istikrarsızdır. İfratla tefrit ara
sında bocalar dururlar. Davranışları tetatlarla dolu
dur:

"İnsan nimet ve mutluluk istemekten bıkap usanmaz.
Ama kendisine fenalık dokunur dokunmaz hemen ümit
siz, beklentisiz, yıkılmış biri haline gelirir. Oysa ona
dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet tad
dırsak, mutlaka: 'Bu benim hakkımdır. Ve ben kıyamet
saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabb'ime dön
dörülsem bile, O'nun katında benim için daha güzel ola
nı vardır.' der. Ama andolsun biz, o kâfirlere yapmakta
olduklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba
bir azaptan taddıracamız.

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevtir ve yan ç
zer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş kap
samlı ve derinlemesine bir dua sahibidir". (41 Fussilet
49-51)

Bu aşamada en ciddi sorun mesajı gereği gibi oku
yamayıp ondan gerekli dersi çıkaramamaktır. Bu im
tihan sürecinin bizden istediği tekamül başarıma
maktır. Müslüman olmanın gerektirdiği onurlu duru
şu, (İbrahimi Duruş) ortaya koyamamaktır.

Zulme karşı, zulme karşı hakkın ve haklının yanında olabilmek gücünü ve iradesini gösterebilmektir yapılması gereken. Halkı bir bütün olarak kucaklayabilmek, yoksulların yoksulluğunu paylaşabilmek, pastayı adil olarak bölüşebilmek, nimeti ve külfeti birlikte paylaşabilmektir bizden istenen. Bu sınavın bize vermek istediği mesaj budur. Sapmadan ve Allah'tan başka kimseden korkmadan sırat-ı müstakim üzerinde yürüyebilmektir mesaj. Bu, yaratılıştan bugüne kadar değişmeden uzanan ilahi bir sünnettir:

"Andolsun, senden önceli ümmetlere de peygamberler gönderdik de onları dayanılmaz zorluk(yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umudur ki yakaracak diye. Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yakarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytanda onlara yapmakta olduklarını çekici gösterdi.

Derken kendilerine hatırlatıldı: (Allah'ın rı-

zasına uygun yaşamayı) unuttuklarında, onların üzerlerine her şeyin bolluk, güç, sağlık, servet kapılarını açtık. Öyle ki kendilerine verilen şeylerle sevince kapılıp şımarınca, onları apansız yakalaytık. Artık onlar umutları suya düşenler oldular.

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır." (6 Enam 42-45)

28 Şubat süreci öncesi ve sonrasında iç içe yaşadığımız pek çok olay, nimet ve külfet, sevinç ve ızdırab üzerinde bu ülkedeki herkes, ama herkes yukarıdaki ayetler çerçevesinde düşünmeli ve otokritiğini yapmalıdır. Ülkeyi korku anaförüne sokanların ibret verici sonları, refahtan şımarıp azan güç ve iktidar sahiplerinin toplum içine çıkamaz hale gelişleri üzerinde düşünmelidir. Nimet ve külfetle imtihan edilmenin sırtına vakıf olarak, insan ve Müslüman olma ortak paydası etrafında bu ülke halkını yeniden bütünleştirmeliyiz. Birbirimizi anlamaya çalışmalıyız.

Yeis ve Allah'ın Rahmeti

Gerek bu ülkede yaşanmaz deyip ümitsizlik yayan, halkın dayanma, yaşama ve mücadele azmini kıran siyahi adamlara karşı, gerekse halka zulmeden halkı açlığa yoksulluğa, işsizliğe mahkum eden siyahi

adamlara karşı ve gerekse her türlü entrikanın içinde olup da ortalığa kurtarıcı olarak çıkan beyaz adamlara karşı; Allah'ın ipine sımsıkı sarılıp halka ümit, heyecan ve mücadele etme ve direnme sabrını aşılamalıyız. Bu ülke aydının önündeki en öncelikli görev, bu gün için budur:

"De ki: 'Bu benim yohamdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim.'

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz adamlar dışında başka güçleri ve varlıkları elçi olarak göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını gör-

müş olsunlar? Korkup sakmanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

Öyle ki peygamberler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları

bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; bir kimi dilersek o kırtılmıştır. Suçlu günahkarlar topluluğundan zorlu azabınız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.

Andolsun, onların kassalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır..." (12 Yusuf 108-111)

Baskının şiddetine bağlı olarak peygamberlerin bile umutsuzluk ortamına girmeye başladığını göz önüne aldığımızda bugün için insanların ümitsizliğe düşmesi doğal karşılanmalıdır. Ne abartılmalı ne de küçümsenmelidir bu durum. Yukarıdaki ayetler konunun ne kadar önemli ve de hassas olduğunu göstermektedir. Yalnız Allah'ın yardımına inanarak, güvenerek, onu umarak ve de yalnızca Allah'tan korkarak bu ümitsizlik ortamından çıkabiliriz. Halkı uyarak, aydınlatarak ona ümit aşılayarak karanlıktan aydınlığa çıkabiliriz.

Allah'ın rahmeti sonsuz ve sınırsız olup sürekli. O, ancak kendisince gerçek boyutu bilinen bir ilme göre rahmetini kısar ve genişletir. O affedip bağışlayandır, esirgeyendir ve koruyandır. İnsanın gerçek dostu sırdaşı odur. Onun rahmeti her şeyi kuşatır. En ümitsiz olduğumuz, yardıma muhtaç olduğumuz bir anda yardımı, rahmeti ve bereketi gelir gereğince kulluk yaparsak:

"Allah odur ki, ümidinizi kesmenizin ardından size yağmur gönderir, ümitsizliğe düşmenizin ardından sizin

için rahmetini yayıp saçar. O, en içten ve güvenilir dosttur; O, övgüye en layık kuddettir." (42 Şura 28)

Allah'ın Rahmetinden Ümidini Kesenleri Veli Edinmeme

Ne kadar hata yapıp haddi aşip nefislerimize zulmetmiş olsak da Allah'ın affedicisi, bağışlayıcı, esirgeyip koruyucu oluşundan ve rahmetinden hiçbir zaman ümidimizi kesmemeliyiz. Çünkü Allah'ın rahmetinden küfre sapmış olanlardan başkası ümit kesmez:

"Rabb'inin rahmetinden ümidini kesenler, sapmış karanlığa gömülmüşlerden başka kim olabilir". (15 Hicr 56)

"Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şu bir gerçek ki, Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek, küfre batmış bir tophuluktan başkasının yapacağı şey değildir." (12 Yusuf 87)

Bundan dolayı olmalıdır ki, Allah ümitsizlik zehrini etrafına fırlatıp edenleri veli (dost ve sırdaş) etmememizi istemekte, bunlara karşı gazabını dile getirmektedir:

"Ey iman edenler! Şöyle bir topluluğu veli edinmeyin ki, Allah onlara gazap etmiş, onlar da sonsuzluk yurdundan ümitlerini kesmişlerdir. Onların duruşunu, kabirlere gömülen kafirlerin ümitlerini kesmiş olmalarını andırmaktadır." (60 Mümtahine 13)

İşte bugünkü en öncelikli görevlerden birisi de, kendisi ümitsizliğe düşmüş ve çevresine ümitsizlik, korku yayan insanlara karşı uyanık olunması ve onların veli edinilmemesidir.

Sonuç

Bütün bu ayetleri göz önüne aldığımızda son yıllarda başımıza gelen musibetlerde bizim payımızın ne olduğunu inceden inceye, derinden derine düşünmemiz gerekir. Herkes bu öz eleştiriye kendi nefsinde yapmalıdır. Unutulmamalıdır ki birbirimizi aldatabiliriz, ancak huzurunda hesap vereceğimiz Allah'ı asla. Başımıza gelenlerle bize verilmek istenen mesajı iyi okumalıyız. Dünyevileşme hastalığına yakalanıp yalananmadığımızı, ihtiraslarımızın kurbanı olup olmadığımızı düşünmeliyiz. Lüks, israf içine dalıp, gururlanıp gururlanmadığımızı, güç ve iktidara ulaşmak için akla kararı, doğru ile yanlış ve hakla batılı karıştırıp karıştırmadığımızı, dünyaya yalnızca kendi nefsimizin penceresinden bakıp bakmadığımızı tartışmalı,

hatalarımızdan dolayı tövbe edip Allah'a sığınmalıyız. Allah'ın pınarında(Kur'an) yıkanıp arınmalıyız.

Ancak bu durumda ümitvar olur, ümit sağlar ve kurtarıcı olabiliriz.

Ancak bu durumda karanlığı kovup, aydınlığı getirebiliriz

Ancak bu durumda halka kurtuluş yolunu gösterebiliriz:

"Doğduk 'yaşamak yok size!' derlerdi bezikten;
Dünyayı mezarlık bilerek indik eşikten!
Telkin-i hayat etmedi asla bize bir ses;
Yurdun ezeli yasası baykuş gibi herkes,
Ye'sin bulanık ruhsunu zerk etmeye bakın;
Mel'un aşısı bir nesli uyuşturdu, bırakın!
'Devlet batacak!' çığlığı beyininde öter de,
Milletle beka hissi ezilmez mi ki? Nerde!
'Devlet batacak!' İşte bu öldürdü zehabı;
Git yokla da bak, var mı kalmadanmaya tabi?
Afakına yüklense de binlerce mehalik,
Batmazdı bu devlet 'batacak!' demeyeydik.
Batmazdı, hayır batmadı, hem batmayacaktır;
Tek sen uhyan ye'si gebert, azmi uyandır.
Kafi ona cüm vermeye bir nefha-i iman;
Davaının ümidin, bu ne heybet, bu na harman!
Mazide ki hicranları susturmaya başla;
Evladına sağlam bir emel mayesi asla,
Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete ram ol...
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol."¹⁰

KAYNAKLAR

1. Chomsky, N., ABD Terörü, Pınar Yayınları, İstanbul, (1991) S: 50
2. Chomsky, N., ABD Terörü, Pınar Yayınları, İstanbul, (1991) S: 58
3. Chomsky, N., ABD Terörü, Pınar Yayınları, İstanbul, (1991) S: 20
4. İnan, K., Hayır Diyebilen Türkiye, Timaş Yayınları, İstanbul, (1995)
5. http://www.gso.org.tr/savurganlik_ekonomisi.htm
6. <http://dr.erkut.sitemynet.com/>
7. Fukuyama, F., Büyük Çözüm, Sabah Yayınları, İstanbul, (1999) S: 14
8. Milliyet Gazetesi, 21 Haziran 2001.
9. Milliyet Gazetesi, 25 Haziran 2001.
10. Ersoy, M. A., Safahat, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara, (1990)